

[Per Hækkerup.]

socialdemokratiet, der har sikret et folketingsflertal imod nationalbankens omdannelse. Nu har jeg forstået, at det ærede medlems parti ligesom socialdemokratiet er tilhænger af, at nationalbankens stilling ændres. Det vil sige, at der i tinget er 77 socialdemokrater og 11 fra det ærede medlems parti, i alt 88, der er tilhængere af en sådan omdannelse af nationalbanken. Da vi alt i alt er 179 i tinget, betyder det, at der er 91 imod. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, hvornår 88 er blevet et flertal af 179. Det svarer ikke til det, jeg har lært i den almindelige regneundervisning i skolen.

Det ærede medlem hævdede dernæst, at også med hensyn til arbejdsretslovgivningen havde socialdemokratiet gjort indrømmelser til det radikale venstre. Det ærede medlem startede dette spørgsmål med at sige, at så vidt han huskede, var der ikke sagt noget i det socialdemokratiske arbejdsprogram om arbejdsretslovgivningen. Nu har jeg fuld forståelse af, at det ærede medlem i de senere år er blevet glemsom, men jeg forstår dog, at det fortrinsvis er sin egen fortid, han søger at glemme. Derimod kan jeg ikke forstå, at det ærede medlem helt har overset — det kunne han i hvert fald meget let have overbevist sig om var forkert — at der i socialdemokratiets program står en klar og tydelig udtalelse om dette spørgsmål. Jeg synes, det er så meget mere beklageligt, som jeg i min ordførertale nævnedes dette spørgsmål. Nu er jeg klar over, at det ærede medlem har haft vigtigere sager for i går formiddags, så at han ikke kunne overvære første del af forhandlingen i tinget, og det kan måske undskyldes, at han fortsat var uvidende om, efter at jeg havde citeret det afsnit fra arbejdsprogrammet, hvorledes mit partis standpunkt er, men når det ærede medlem siger, at socialdemokratiet har givet en betydelig og farlig koncession til den Bertel Dahlgaardske tanke om voldgift i det, man kalder arbejdsstridigheder, så tror jeg nok at det ærede medlem er kommet længere ud, end han kan holde til.

Lidt senere i sin tale svinger det ærede medlem sig noget højere op i spørgsmålet om det militære beredskab og om voldgift i faglige stridsspørgsmål ved at sige, at også

sådanne ekstra militærudgifter og skærpet alarmberedskab har de radikale godkendt mod at få socialdemokratisk støtte til tanken om voldgift i faglige stridsspørgsmål. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem: hvor står det? Hvor står det i åbnings-talen? Hvor er det i øvrigt tilkendegivet, at socialdemokratiet har givet tilslutning til tanken om voldgift i faglige stridigheder? Jeg synes, det ærede medlem skylder os et bevis. Jeg ved, det er urigtigt, men jeg vil gerne bede det ærede medlem dokumentere sine udsagn.

Under sin omtale af et tredje spørgsmål tillægger det ærede medlem hr. Aksel Larsen regeringspartierne — altså også mit parti — motiver, som det ærede medlem godt ved vi ikke har. Det ærede medlem beskæftigede sig med fælleskommandoen og sagde, at dette jo betød, at danske soldater af landhæren kan komme under tysk kommando i krigstilfælde, og så tilføjer det ærede medlem meget karakteristisk: ja, man siger jo, at fælleskommandoen kun skal gælde i krigstilfælde. „Ja, man siger jo“ — meningen med denne udtalelse er klart og tydeligt, at man såmænd ikke skal tillægge det betydning, som man siger fra regeringens side. Derefter fortsætter det ærede medlem med at påstå, at enhver jo ved, hvad det vil sige, og at enhver militært sagkyndig af erfaring ved, at danske soldater bliver trukket syd for Kielerkanalen og ofret fremfor tyske soldater. Hvor tør det ærede medlem sige noget sådant? Har det ærede medlem fået mandat til at udtale sig på enhver militært sagkyndigs vegne? Hvad er det for erfaringer, det ærede medlem mener man har for, at danske soldater bliver trukket syd for Kielerkanalen og ofret fremfor tyske soldater? Mig forekommer det, at det ærede medlem har bevæget sig ud over anstændighedens grænse i sin polemik imod socialdemokratiet og imod regeringen. Jeg vil gerne bede om at få dokumentation for denne enstemmige, militært sagkyndige vurdering af situationen.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen taler videre om Berlinspørgsmålet og siger her, at den situation, der er opstået i Berlin, i hvert fald hverken berettiger til skærpet alarmberedskab eller ekstra militærbevilninger i Danmark, medmindre der herhjem-